

Преюдициален въпрос

Съвместима ли е с общностното право разпоредба на националното право, която налага да бъде намалено обезщетението на колоездач, пострадал в пътнотранспортно произшествие през месец ноември 2006 г., в което произшествие участва и застраховано срещу риска „Гражданска отговорност“ тежкотоварно превозно средство, с оглед на това, че всеки един от участниците има вина за настъпване на произшествието, дори когато вината на велосипедиста е по-малка от 20 % от общата вина?

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal de Pequena Instância Cível de Lisboa (Португалия) на 8 юли 2011 г. — João Nuno Esteves Coelho dos Santos/TAP Portugal

(Дело С-365/11)

(2011/С 282/18)

*Език на производството: португалски***Запитваща юрисдикция**

Tribunal de Pequena Instância Cível de Lisboa

Страни в главното производство*Ищец:* João Nuno Esteves Coelho dos Santos*Ответник:* TAP Portugal**Преюдициален въпрос**

Трябва ли членове 5, 6 и 7 от Регламент (ЕО) № 261/2004⁽¹⁾, които Съдът тълкува в своето Решение от 19 ноември 2009 г. по дело Sturgeon и др., (С-402/07 и С-432/07, Сборник, стр. I-10923)⁽²⁾ в смисъл, че пътниците на закъснели полети може да се приравнят на пътниците на отменени полети за целите на прилагането на правото на обезщетение, когато поради закъснение на полета претърпяват загуба на време, по-голяма от три часа, да се тълкуват по същия начин, когато полетът, започнал от летището на заминаване в предвидения час, се е забавил с три часа и петдесет и пет минути на междинното летище, тъй като въздушният превозвач е взел решение да смени летателния апарат поради оперативни съображения и заместващият самолет, вече повреден преди междинното кацане, се е нуждаел от техническа намеса, така че полетът е приключил в летището на пристигане със същото закъснение от три часа и петдесет и пет минути?

(¹) Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

(²) ОВ С 24, 30.1.2010 г., стр. 4.

Преюдициално запитване, отправено от Cour de cassation (Белгия) на 11 юли 2011 г. — Déborah Prete/Office national de l'emploi

(Дело С-367/11)

(2011/С 282/19)

*Език на производството: френски***Запитваща юрисдикция**

Cour de cassation

Страни в главното производство*Жалбоподател:* Déborah Prete*Ответник:* Office national de l'emploi**Преюдициални въпроси**

1. Съвместима ли е с членове 12, 17, 18 и, доколкото е необходимо, с член 39 от Договора за създаване на Европейската общност, в консолидираната му в Амстердам на 2 октомври 1997 г. версия, разпоредба от националното право, която като член 36, § 1, 2°, j) от белгийския кралски указ от 25 ноември 1991 г. относно правната уредба на безработицата, поставя правото да се получава помощ за изчакване от младеж, гражданин на Европейския съюз, който не е работник по смисъла на член 39 от Договора, който е завършил средното си образование в Европейския съюз, но не в учебно заведение, организирано, субсидирано или признато от една от общностите в Белгия, и който е получил или документ, издаден една от тези общности, с който се установява съответствието на това обучение на свидетелството за завършено образование, издадено от компетентното жури на една от тези общности за образованието, получено в тези белгийски учебни заведения, или документ, даващ достъп до висше образование, в зависимост от условието този млад човек да се е обучавал преди това в продължение на шест години в учебно заведение, организирано, признато или субсидирано от една от общностите в Белгия, ако това условие е изключително и абсолютно?
2. При утвърдителен отговор, трябва ли обстоятелствата, че описаният в първия въпрос млад човек, който не е учил в продължение на шест години в белгийско учебно заведение, пребивава постоянно в Белгия със своя белгийски съпруг и е регистриран като лице, търсещо работа в белгийска служба по заетостта, да бъдат взети предвид, за да се пренебрегне връзката на младия човек с белгийския пазар на труда, от гледна точка на членове 12, 17, 18 и, ако са налице условията за това, на член 39 от Договора? В каква степен трябва да се вземе предвид продължителността на тези периоди на постоянно пребиваване, не брак и на регистрацията като лице, търсещо работа?